

Питате ме още :

— Какъ посрѣщатъ свободата ?...

— Какъ ли ?

— Съ радостъ. — Даме отъ първия класъ бърза, вмѣсто мене, да ви отговори. Даме е сърдцато велешанче. А Гължица съ синитѣ очи, добавя :

— И щастливи... Ке имъ кажете ! — заржчва тя.

— Сите ! Сите сме доволни дѣма. — допълватъ други.

Много велешанчета сж около мене. Като стожеръ съмъ срѣдъ тѣхъ. Чета имъ писмата ви ! Топли и сърдечни. Съ тѣхъ ги ободрявамъ. Говоря имъ за копнежа на нашитѣ малки, но братски сърдца, въ които бие пулса на народа ни ; за обичѣта ви къмъ тѣхъ и за величието на родината ни. А тѣ сж спрѣли очи на мене, гледатъ ме съ любовъ и не могатъ да се нарадватъ, че имъ говоря за васъ. За тѣхъ вие сте най-добритѣ ; вие сте слънчевъ лжчъ, щогали и трепти въ душата имъ. Вѣрвайте, отъ сърдце ви протѣгатъ ржце и очакватъ топлата ви прегръдка. Отъ всѣкжде ви очакватъ. Съ трибагреница ще ви срещнатъ. Толкова много ви обичатъ !

И не сж се измамили. Азъ ви виждамъ да крачите отъ Хемусъ до Рила, до Пирина, та върху любимецъ Шаръ. Вашитѣ Крали Маркови стжпки отшумяватъ по цѣла Македония. Идвате скжпи гости на родни братя. Прегърнете се. Завинаги прегърнати останете. Кои врази ще иматъ сили да ви раздѣлятъ ? — Никой ! Непобедими ще останете презъ вѣковетъ...

Такава е вѣрата на братчетата ви въ Македония. Такава нека бжде и вашата. Каквато изповѣдва и моето сърдце. Обещавате ли ?

Тѣ отукъ и вие оттамъ, подайте си дѣсници. Само възпламенени сърдцата ви въ вѣчна дружба ще изградятъ земята ни благоденствуваща и мощна ! Азъ вѣрвамъ въ чистотата на вашитѣ сърдца !

Вл. Селяновъ, гр. Велесъ

ВЛАКЪТЪ

Гледайте го какъ размѣта
отъ долчинка на баиръ
черенъ байракъ надъ земята,
и лети, лети безъ спиръ.

Гдето мине страхъ създава,
съ гръмъ разтърсва джбъ
високъ,
съ гръмъ минава като хала
презъ гори надъ виръ дълбокъ.

Само татко се не плаши
отъ стоманения гостъ.
Той съ фенеръ, съсъ флагъ
въ ржка си
го посрѣща день и нощъ.

Тѣ приятели сж стари,
не познаватъ сладкъ сънь,
и като добри другари
поздравяватъ се съсъ звънь.

Димитъръ Андреевъ